

Galceran i veïna de les Coves, adreçada al Delegat d'Hisenda de Castelló. En dit document, punt segon, s'esmenta la font de la Gitana i, a més a més, ens parla d'un pas per accedir-hi, de 3 metres i mig d'amplària, paral·lel al mur de la carretera. Només reproduïm l'esmentat punt i la data del document perquè tota la instància són quatre pàgines.

Éssent que som en la zona del Sangoneral, encara que res té a veure amb la font, cal esmen-

tar un xicotet safareig rectangular, que s'usava per rentar la roba de les persones, la malaltia de les quals hom sospitava era contagiosa, almenys les ordenances municipals, pel bé públic, així ho recomanaven. L'estat del safareig, malgrat la vegetació que el cobreix i alguna tova desplaçada, és bo i podria recuperar-se com un element de la història més recent del poble.

baldaven amb un bastó. No cal dir que després demanaven la voluntat als presents per poder subsistir i seguir endavant el seu erràtic destí.

La Font de la Gitana ha desaparegut perquè les nombroses obres i transformacions urbanes que s'han dut a terme li han tallat o desviat els escorrancs hídrics que hi arribaven. Era al marge dret del riu, darrere de casa Pura, a la dreta del camí actual que passa entre la pista de la Ravaleta i la casa suara esmentada i ens porta, creuant el riu, al camp del Temple. Cal dir que no hi resta cap vestigi. Se'n diu de la Gitana perquè de l'aigua que brollava se n'abastaven els gitans que acampaven per aquesta zona de ribera. Endemés de l'aigua obtenien pastura per als ases o bé podien segar manats de fenàs si aquesta escassejava.

Però, perquè ningú tingui cap dubte, és aclaridora l'aportació de José Maria Beltrán, veí de la Coloma i conegut per tothom. Es tracta d'una instància reclamant l'anul·lació d'una venda feta per errada, formulada l'any 1897 per Josefa Muñoz Edo, natural de la Serra d'En

No. 11. Delegat d'Hisenda de la província de Castelló